

श्राद्धनगिरि m. N. pr. eines Berges KĀṬH. 23, 1; vgl. श्राद्धनगिरि.
 श्राद्धनाभ्यञ्जनाः (श्राद्धन + भञ्ज) f. pl. N. eines 49tägigen Sattra LĀṬṢ.
 10, 4, 10.
 श्राद्धनेय m. N. pr. eines Autors Verz. d. Oxf. H. 201, a, No. 479.
 श्राद्धेय्य adj. für welchen Augensalbe (श्राद्धन) gehört TBa. 1, 6, 8, 9.
 श्राद्धस्य (von श्राद्धसा) abl. instr. unmittelbar, ohne Weiteres Kap. 1,
 125, 2, 8, 3, 72.
 श्राट् onomatop. vom Quacken der Frösche PAṆĀV. Br. 12, 4, 16.
 श्राट् (von श्राट्) eher m. nom. act., als adj.; vgl. कन्याट, नपाट, तैलाटी.
 धाराट, पल्याट, पक्काट, भार्याट.
 श्राटक adj. (f. श्राटिका) s. कार्स्करटिका.
 श्राटविक adj. zum Walde in Beziehung stehend: सैन्य ein aus Wald-
 bewohnern bestehendes Heer Spr. 4463. m. Waldbewohner KĀM. NĪṬIS.
 13, 29, 14, 22. VARĀH. BRH. S. 16, 13, 36, 3.
 श्राटविन् m. N. pr. eines Lehrers Verz. d. Oxf. H. 33, a, 35. श्राटव्य
 VP. 281, N. 5.
 श्राटिक s. भार्याटिक.
 श्राटोप 1) श्राटोपातिभयानकवदना BHĀG. P. 5, 9, 19. श्राटिपूरभसाटो-
 पम् adv. so v. a. Fülle, Menge 14, 11. मतवर्द्धिनटोप adj. (श्राष्टमपद)
 12, 8, 19. = संभ्रम Schol. an allen drei Stellen. सर्पः कपाटोपी (Conj.)
 Spr. 1614. — 3) साटोपम् Verz. d. Oxf. H. 33, b, 9. — Vgl. मेघटोप.
 श्राटक = श्राटक 1) AV. PAṆI. bei WEBER, ĠJOT. 80.
 श्राटम्बर, nach Andern श्राटम्बर UḠĠVAL. zu UNĀDIS. 3, 131 und AUF-
 RECHT im Index. 1) eine Art Trommel: मृदङ्गा कर्करा भेर्यः पणवानकगो-
 मुखाः । श्राटम्बराश्च (= नुन्नपटकाः Schol.) शङ्खाश्च डुन्दुभ्यश्च महास्वनाः ॥
 MBh. 7, 2914. मिथ्या डुन्दुभिर्निर्घोषैः शङ्खाश्चाटम्बरैः (= तूर्परवैः Schol.)
 सह 2487. यथाटम्बरस्य ह्यम् ङाट. Br. 14, 8, 19, 1. SĀJ. hat यथा उ० ge-
 trennt, da er उम्बर durch वाद्यविशेष erklärt; लम्बर an der entspre-
 chenden Stelle BRH. Ā. U. P. — 9) Lärm: निःसारस्य पदार्थस्य प्रायेणा-
 उम्बरो महान् Spr. 1624. Vgl. मेघाटम्बर. — 10) Lärm so v. a. lärm-
 volles Benehmen, das Posaunen (in übertr. Bed.), vieles Reden, Wort-
 schwall: व्यर्थो ऽयमस्माकमाटम्बरः Schol. zu NAIŠH. 3, 61. SĀH. D. 627.
 निराटम्बरसुन्दर RĀGĀ-TAR. 2, 125. — 11) Gewirre: कीचकस्तम्बाटम्बर
 (= विस्तार Schol.) UTTARARĀMAK. 36, 12. श्रेको किमेतदार्यमायाटम्बर-
 शम्भितम् KATHĀS. 26, 89. वागाटम्बर Wortschwall als Erkl. von वाग्जाल
 MALLIN. zu ĆIÇ. 2, 27. वाक्याटम्बर dass. PRATĀPAR. 19, b, 4. शब्दाटम्बर
 dass. Vir. 20, a, 1. SĀH. D. 243, 2. श्राटम्बर = प्रपञ्च HALĀJ. 3, 55. — 12)
 N. pr. eines Wesens im Gefolge Skanda's (neben उम्बर) MBh. 9, 2541.
 श्राटम्बरवन् (von श्राटम्बर) adj. viel Lärm machend (in übertr. Bed.):
 तथाटम्बरवावाज्ञा न परैः परिभूयते Spr. 1614.
 श्राडि 1) ein best. Vogel (vgl. श्राति) MĀRK. P. 9, 10, 13, 15. युद्धमाडि-
 वकम् (adj.) der Kampf zwischen dem Āḍi und dem Vaka d. i. zwischen
 Vasishṭha und Viçvāmītra (die in diese Vögel verwandelt worden
 waren) 8, 270, 9, 32. श्राडिवकं युद्धम् HARIV. 11100.
 श्राडिविन् m. N. pr. eines Rathgebers eines Krähenfürsten KATHĀS.
 62, s. Wohl fehlerhaft für श्राडिविन्.
 श्राटक 1) WEBER, ĠJOT. 78. fgg. Verz. d. Oxf. H. 307, b, 2. पलान्यया-
 माटकं चतुःषष्टिः VARĀH. BRH. S. 33, 93.

श्राव्य Sp. 614, Z. 2 vom Ende lies श्राव्य st. श्राव. — Vgl. महाव.
 श्रावता f. das Reichsein BHĀG. P. 10, 59, 41, 60, 37.
 श्राव्योग m. eine best. Krankheit (vgl. श्राव्यवात) Verz. d. Oxf. H. 306, b, 12.
 श्राव्यकोश m. Et BHĀG. P. 2, 1, 25, 11, 6, 16, 12, 4, 6. — Vgl. श्राव्य०.
 श्राव्यङ्क vgl. निराव्यङ्क.
 श्राव्यङ्कप्रतिमा (श्रा० + प्र०) f. eine bildliche Darstellung einer Krank-
 heit: ० प्रतिमायास्तु प्रदानविधिः कृतमः Verz. d. Oxf. H. 281, a, No. 639.
 श्रावतायान् MBh. 3, 5942. — Vgl. प्रतिक्षितायान्.
 श्रावतीकरण (von श्रावत + 1. कर) n. das Spannen: श्याया धनुषि
 BHĀG. P. 240, 19.
 श्रावपत्राम् (von श्रावपत्र) einen Sonnenschirm darstellen; davon श्राव-
 पत्रायित einen Sonnenschirm darstellend: शुभाः BHĀG. P. 10, 22, 30.
 श्रावपापाय (श्रावप + श्रा०) m. Ende der Hitze so v. a. Beginn der Re-
 genzeit R. 7, 32, 68.
 श्रावपोदक (2. श्रावप + उदक) n. eine in der Sonnenhitze als Wasser
 erscheinende Luftspiegelung BHĀG. P. 5, 14, 6. — Vgl. मृगतृष्णा u. s. w.
 श्रावर्द (von तर्द mit श्रा) m. durchbohrte Stelle, Loch: कर्पातर्दा die
 Stellen am Wagen, wo die Deichselstangen eingesteckt werden, KALPA
 in TS. Conim. 1, 427, 5, 7.
 श्रावर्षण 2) TAIK. 2, 9, 13.
 श्रावतायान् m. N. pr. eines Daitja KATHĀS. 106, 64.
 श्रावाम् (2. श्रा + ताम्) adj. röhlich: ० त्ररोचिषि विवस्वति KATHĀS.
 94, 67. BHĀG. P. 10, 44, 12.
 श्रावतायान् vgl. कम्बवातायान्.
 श्राति vgl. पदाति.
 श्रातिच्छन्दस (von श्रातिच्छन्दस्) adj. Bez. des 6ten Tages in der 6täg-
 gen Prshṭhja-Feier ĆĀṆHU. Br. 23, 6, 8. Ind. St. 8, 64.
 1. श्रातियेय 1) gastfreundschaftlich KATHĀS. 72, 376, 86, 30, 87, 51. —
 3) n. Gastfreundschaft, gastfreundliche Aufnahme HALĀJ. 2, 204. Hierher
 gehört M. 3, 18.
 2. श्रातिय्य, युद्धातिय्यं कर oder दा Jmd mit einem Kampfe bewir-
 then, Jmds Herausforderung zum Kampfe annehmen R. 7, 23, 4, 16, 2, 19.
 — n. लघुरातिय्यम् N. eines Sāman Ind. St. 3, 218, b.
 श्रातिवाक्क (von श्रातिवाक्) adj. Bez. des feinen Körpers (लिङ्गशरीर).
 der die Seele in eine fernere Geburt hinüberführt (schneller als der Wind
 COLEBR.) BRAHMA. 4, 4, 8. श्रातिवाक्क एको ऽस्ति देको ऽन्यस्वाधिमा-
 तिकः Cit. beim Schol. zu Kap. 3, 11. सूक्ष्मशरीर COLEBR. Misc. Ess. I,
 243 (श्राति०). WILSON, SĀMEHJAK. S. 133. Schol. zu ऀच. GRHJ. 4, 4, 8.
 श्रातीषदीय n. N. eines Sāman PAṆĀV. Br. 12, 11, 15. Ind. St. 3, 203,
 a. प्रजापतेरातीषदीयम् desgl. 224, a.
 श्रातुर UḠĠVAL. zu UNĀDIS. 1, 42. श्रातुर, कामातुर, चित्तातुर, लुधातुर
 Spr. 3397. कामातुर Verz. d. Oxf. H. 89, b, 7. श्रातुर so v. a. कामातुर
 verliebt: श्रानतुरोत्कपिठतयोः Spr. 3439. Statt unfähig, nicht im Stande
 Etwas zu thun (3. तुर hat die entgegengesetzte Bed.) N. 11, 34 ist wohl
 krankhaft begierig anzunehmen. — Vgl. 4. तुर.
 श्रातुष ist. adj. und bedeutet verundet; vgl. u. तर्द mit श्रा.
 श्रातुगर्व Verz. d. Oxf. H. 239, a, 30.
 श्रात्म m. = श्रात्मन् TAITT. ĀR. 10, 16.